

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ ΠΡΩΙ.

Τῇ ζ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ΑΠΡΙΛΙΟΥ.

† Μνήμη τοῦ Ἅγίου Μάρτυρος Καλλιοπίου καὶ τοῦ Ὁσίου

Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, Μητροπολίτου Μυτιλήνης.

Ἀκολουθία ἐκ τῆς Θ' Ὁρας.

Ἴερεύς: **Ε**ύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: **Ἄ**μήν.

Ἴερεύς: **Δ**όξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα
τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ Παρὼν καὶ τὰ Πάντα
Πληρῶν, ὁ Θησαυρὸς τῶν Ἅγαθῶν καὶ Ζωῆς
Χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλīδος καὶ σῶσον,
Ἄγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀναγνώστης: **Ἄ**μήν. **Ἄ**γιος ὁ Θεός, **Ἄ**γιος
Ισχυρός, **Ἄ**γιος Ἄθανατος, ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ γ'**).

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω
τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω
τὸ θέλημά σου, ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
σήμερον, καὶ ὅφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
ώς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ
μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ὁῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ιερεὺς: “Οτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία...

Ο Ἀναγνώστης: **Ἄ**μήν. **Κ**ύριε ἐλέησον (**ιβ'**).

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς πγ' (83).

Ως ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου Κύριε
τῶν δυνάμεων ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ φυχή
μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου, ἡ καρδία μου

καὶ ἡ σάρξ μου ἥγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα καὶ γὰρ στρουθίον εῦρεν ἔαυτῷ οἰκίαν καὶ τρυγῶν νοσσιὰν ἔαυτῇ, οὗ θήσει τὰ νοσσία αὐτῆς, τὰ θυσιαστήριά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε μακάριοις ἀνὴρ ὃ ἐστιν ἡ ἀντίληψις αὐτοῦ παρὰ σοί· Κύριε ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο, ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ κλαυθμῶνος εἰς τόπον ὅν ἔθετο· καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν ὀφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν Θεῶν ἐν Σιὼν Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐνώπισαι ὁ Θεὸς Ἰακώβ ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἵδε ὁ Θεὸς καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας ἔξελεξάμην παραρέπειτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μᾶλλον ἢ οἰκεῖν ἐν σκηνώμασιν ἀμαρτωλῶν ὅτι ἔλεον καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος ὁ Θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώσει Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοὺς πορευομένους ἐν ἀκακίᾳ Κύριε τῶν δυνάμεων μακάριος ἀνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σὲ.

Ψαλμὸς πδ' (84).

Εύδόκησας Κύριε τὴν τὴν γῆν σου ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακὼβ ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου ἐκάλυψας πάσας τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὁργήν σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὁργῆς θυμοῦ σου ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὁργισθῆς ἡμῖν; ἢ διατενεῖς τὴν ὁργήν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν; ὁ Θεὸς σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοὶ δεῖξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἔλεός σου καὶ τὸ σωτήριόν σου δώης ἡμῖν; ἀκούσομαι τὶ λαλήσει ἐν ἐμοὶ Κύριος ὁ Θεὸς ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς δσίους αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας πρὸς αὐτὸν καρδίαν πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτοῦ τοῦ κατασκηνῶσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν, ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλεν καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα καὶ ἡ γῇ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς δικαιοσύνη ἐναντίον αὐτοῦ

προπορεύσεται και θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

Ψαλμὸς πε' (85).

Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγὼ φύλαξον τὴν ψυχήν μου ὅτι ὅσιός εἰμι σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ Θεός μου τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σὲ ἐλέησόν με Κύριε ὅτι πρὸς σὲ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν εὔφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου ὅτι πρὸς σὲ Κύριε ἥρα τὴν ψυχήν μου ὅτι σὺ Κύριε χρηστὸς καὶ ἐπιεικῆς καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε, ἐνώτισαι Κύριε τὴν προσευχήν μου καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σὲ ὅτι εἰσήκουσάς μου οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς Κύριε καὶ οὐκ ἔστιν κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας ἥξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου Κύριε καὶ δοξάσουσιν τὸ ὄνομά σου ὅτι μέγας εἶ σὺ καὶ ποιῶν θαυμάσια σὺ εἶ ὁ Θεὸς μόνος ὁ μέγας ὀδήγησόν με Κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εὔφρανθήτω ἡ καρδία μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου ἔξομολογήσομαι σοι Κύριε ὁ Θεός μου ἐν ὅλῃ

καρδίᾳ μου καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ’ ἐμὲ καὶ ἔρρυσω τὴν ψυχήν μου ἐξ ἀδου κατωτάτου ὁ Θεὸς παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ’ ἐμὲ καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεὸς οἰκτίρμων καὶ ἔλεήμων μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινὸς ἐπίβλεψον ἐπ’ ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου ποίησον μετ’ ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν καὶ ἴδετωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.

Καὶ πάλιν.

Ποίησον μετ’ ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν καὶ ἴδετωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι δὲ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Ἅγιος πάτερ Νη

Ἄγιο εν τη ε να τη ω ραδί η μας
σαρ κι του θα να του γευσα με νος ⁶ ^κ νε κρωσον
της σαρ κος η μων το φρονη μα Χρι στε ε ο
Θε ος και σω ωσον η μας ^ν ^θ

Στίχ: Έγγισάτω ή δέησίς μου ἐνώπιόν σου
Κύριε κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.

Στίχ: Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου
κατὰ τὸ λόγιόν σου ρῦσαί με.

Ἄγιο εν τη ε να τη ω ραδί η μας
σαρ κι του θα να του γευσα με νος ⁶ ^κ νε κρωσον
της σαρ κος η μων το φρονη μα Χρι στε ε ο
Θε ος και σω ωσον η μας ^ν ^θ

‘Ο ἀναγνώστης.

Δόξα... Καὶ νῦν ...Θεοτοκίου.

‘Ο δι’ ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δεῖξας ως Θεός, μὴ παρίδῃς οὖς ἔπλασας τῇ χειρὶ σου, δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ Ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ’ ἡμῶν, διὰ Ἀβραὰμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου καὶ Ἰσραὴλ τὸν Ἅγιόν σου.

“**Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ').**

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

“**Ἄ**γιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ιερεὺς: “Οτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία...

Ἀναγνώστης: **Ἄ**μήν.

Βλέπων ὁ ληστὴς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον, ἔλεγεν· Εἰ μὴ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθεὶς, ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθεὶς, οὐκ ἂν ὁ ἥλιος τὰς ακτῖνας ἐναπέκρυψεν, οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαίνετο. Ἀλλ’ ὁ πάντων ἀνεχόμενος, μνήσθητί μου, Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Δόξα...

Ἐν μέσω δύο ληστῶν, ζυγὸς δικαιοσύνης εὑρέθη ὁ σταυρός σου· τοῦ μὲν καταγομένου εἰς ἄδην, τῷ βάρει τῆς βλασφημίας, τοῦ δὲ κουφιζομένου πταισμάτων, πρὸς γνῶσιν θεολογίας, Χριστὲ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Καὶ νῦν...

Τον ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἐν τῷ σταυρῷ θεωροῦσα ἢ τεκοῦσα, ἔλεγε δακρύουσα. Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, δρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἦν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ Γίδες καὶ Θεός μου.

Κύριε ἐλέησον (40άκις).

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὅντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἅγίων Πατέρων ἡμῶν...

Ἄμην.

Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης,
ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης, χάρισαί μοι τῷ σῷ
δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ δρᾶν
τὰ ἔμα πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν
ἀδελφόν μου, δτι εὐλογητὸς εῖ, εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Καὶ εὐθὺς φάλλονται οἱ Μακαρισμοί.

Ἅγιος ἀπόστολος Παύλος

π
π

Ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ μνήσθη τι

η μων Κυρίου ο ταν ελθῆς εν τῃ

βασιλείᾳ αὐτοῦ Μακάριοι οι πτω

χοι τω πνευματικοί τι ο τι αυτῶν εστιν

η βασιλείᾳ αὐτῶν ουρανῶν

Ἄγιοι Μνησθητοί η μων Κυρίου ο ταν ελθεῖς

εν τῃ βασιλείᾳ ασου

Δ Θεοῦ

Ἄγιοι Μακάριοι οι πενθοῦντες, ὅτι αὗτοί παρακληθήσονται.

Δ Θεοῦ

Ἄγιοι Μνησθητοί η μων Κυρίου ο ταν ελθεῖς

εν τη Βασι λει ασου π

Δ Δ Δ
♂ Μα κα ρι οι οί πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ

κληρονομήσουσι τὴν γῆν. π

Δ Δ Δ
♂ Μνησθητὶ η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου π

Δ Δ Δ
♂ Μα κα ρι οι οί πεινῶντες καὶ
διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ¹
χορτασθήσονται. π

Δ Δ Δ
♂ Μνησθητὶ η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου π

Δ Δ Δ
♂ Μα κα ρι οι οί ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ¹
ἐλεηθήσονται, π

Δ Δ Δ
♂ Μνησθητὶ η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου π

Δ μα κα ρι οι οι καθαροὶ τῇ καρδίᾳ,
ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὅψονται. Δ

Δ μνησθήτι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου π

Δ μα κα ρι οι οι εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ
υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται. Δ

Δ μνησθήτι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου π

Δ μα κα ρι οι οι δεδιωγμένοι ἔνεκεν
δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν. Δ

Δ μνησθήτι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου π

Δ Μα κα ρι οι ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν
ύμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ρῆμα
καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἔνεκεν ἐμοῦ.

Δ Μνησθη τι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης
εν τη Βασι λει ασου π

Δ Χαι ρε τε καὶ ἀγαλλιάσθε, ὅτι ὁ
μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Δ Μνησθη τι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης
εν τη Βασι λει ασου π

Δ Λόξα Πατρί...

Δ Μνησθη τι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου π

Δ **Κ**αὶ νῦν... Δ
♂

Δ

♂ **Μ**νησθητὶ η μων Κυρὶ ε ο ταν ελθεις

εν τη βασι λει ασου π

Και πάλι δυνατότερα.

Δ

♂ **Μ**νησθητὶ η μων Κυρὶ ε ο ταν ελθεις

εν τη βασι λει ασου π

Δ

♂ **Μ**νησθητὶ η μων Δεσποτα ο ταν ελ

θεις εν τη βασι λει ασου π

Δ

♂ **Μ**νησθητὶ η μων Αγιε ο ταν ελθεις

εν τη βασι λει ασουου ου ου π

Και συνεχίζει ὁ Ἀναγνώστης.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε και λέγει·
Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ

ούρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Στίχ. Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῇ.

Χορὸς δὲ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης δὲ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Δόξα Πατρί...

Χορὸς ἀγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων, ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης δὲ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν...

Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, δρατῶν τε πάντων καὶ ὀιράτων.

Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Γίδην τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν

ήμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἀγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Γίῳ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἑκκλησίαν.

Ομολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰ

παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἔκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, τὰ κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν, τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπί τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

“Οτι σοῦ ἐστιν...

Ἀμήν.

‘Ο ἀναγνώστης τό¹
Κοντάκιον τῆς Μεταμορφώσεως.

Ὕπαγος Βαρύς.

Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἔχωρουν οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐθεάσαντο· ἵνα, ὅταν σὲ ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἔκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Κοντάκιον τῆς Παρασκευῆς.
Τὸ τοῦ Σταυροῦ.

Ούρωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἔκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὅπλον εἰρήνης, ἀγήτητον τρόπαιον.

Κοντάκιον τοῦ Ἅγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς Παναγίας 15/8

Ὕχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν· ὡς γὰρ ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Εἰς τὴν ζ' Ὡδὴν.

Μαρτυρικὸν τῆς Παρασκευῆς.

Ὕχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθὲν μασπιῶς.

Δι' ἐγκρατείας τῶν παθῶν τὰς πυριφλέκτους, ἀπονεκρώσαντες μορφάς, καὶ τὰς κινήσεις, τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες ἐλαβον

τὴν χάριν, τὰς νόσους ἀποδιώκειν τῶν ἀσθενῶν, καὶ ζῶντες, καὶ μετὰ τέλος θαυματουργεῖν, ὄντως θαῦμα παράδοξον! ὅτι ὀστέα γυμνά, ἐκβλύζουσιν ἴαματα. Δόξα τῷ μόνῳ σοφῷ, καὶ κτίστῃ Θεῷ.

Ἐν συνεχείᾳ καθ' ἑκάστην τὰ ἔξῆς.

Δόξα Πατρί...

Μετὰ τῶν Ἅγιων ἀνάπταυσον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Καὶ νῦν...

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον ώς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς χραυγαζόντων σοι. Τάχυνον εἰς πρεσβείαν καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἢ προστατεύουσα ἀεί, Θεοτόκε τῶν τιμώντων σε.

Κύριε ἐλέησον μ' (10 X 4).

Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς

σωτηρίαν διά τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός. Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἀγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον καὶ ὁῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἴ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων. Ἄμην.

Κύριε ἐλέησον, **Κ**ύριε ἐλέησον, **Κ**ύριε ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Τιερεύς: **Ο** Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἰσχυρός, ἄγιος
ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς,

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἰσχυρός, ἄγιος
ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς,

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἰσχυρός, ἄγιος
ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὄνοματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω
τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω
τὸ θέλημά σου, ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
σήμερον, καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν,
ώς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν, καὶ
μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ὁῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Τιρεὺς: "Οτι σου ἐστιν ἡ βασιλεία..."

‘Ο Ἀναγνώστης:

Ἄμήν.

Κύριε ἐλέησον (ιβ').

Ιερεὺς: **Παναγία Τριάς,** τὸ δόμοούσιον κράτος, ἡ ἀδιαιρετος βασιλεία, ἡ πάντων τῶν ἀγαθῶν αἰτία, εὐδόκησον δὴ καὶ ἐπ’ ἐμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ· στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου, καὶ πᾶσαν περίελέ μου τὴν βεβηλότητα· φώτισόν μου τὴν διάνοιαν, ἵνα διαπαντὸς δοξάζω, ὑμνῶ, προσκυνῶ, καὶ λέγω· Εἰς ἄγιος, εῖς, Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς·

Ἄμήν.

Ιερεὺς: **Δόξα σοι δὲ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.**

‘Ο Ἀναγνώστης: **Δόξα Πατρὶ καὶ Γῇ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.** Ἄμήν.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Πάτερ Ἀγιε εὐλόγησον.

Χριστὸς δὲ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς Παναχράντου καὶ Παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός. Τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, (**τοῦ ἀγίου τοῦ Ναοῦ**) τῶν ἀγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ

καὶ Ἱωνίης, (τοῦ ἀγίου τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμάς.

Ἀμὴν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἐσπερινὸς μετὰ τῆς Θείας Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων Τιμίων Δώρων.

Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία
Παρασκευῆς πρό τῶν Βαΐων.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεί τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΠΡΟΕΣΤΩΣ ἢ Ο ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ:

Ἄμην.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (ΙΟΣ).

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἔνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὅδασιν τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.

Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα,

καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

‘Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

”Ἀβυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

’Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

’Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

‘Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

‘Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνάμεσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

’Ἐπ’ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

‘Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἵλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἥγεῖται αὐτῶν.

Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Ϲκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας.

Ὦς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὔρυχωρος,
ἐκεῖ ἐρπετὰ ὅν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ
μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος,
ὅν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν
τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον δόντος σου αὐτοῖς
συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα
πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ
σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ
ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν
ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ
κτισθήσονται, καὶ ἀνακαίνεις τὸ πρόσωπον τῆς
γῆς.

Ἡτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας
εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν
τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὄρέων, καὶ
καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὅστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Ἀλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (**ἐκ γ'**).

Η ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου** δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κύριε, ἐλέησον.** [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτηση]

Υ πὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ πὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,

εύσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὸν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς, Κώμης**) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ πλεόντων, δόδοιπορούντων,

νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καί τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ρύσθηναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχρόντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Σοὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: “Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννηταῖ Αγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Μεθ' ὁ κλείεται ἐντελῶς ἡ Ὁραία Πύλη, ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει μεγαλοφάνως τά "Πρὸς Κύριον" ἢτοι τὸ ΙΗ' (18ον) Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου.

Καθ' ὃν χρόνον ἀναγινώσκεται τὸ Πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ὁ Ἱερεὺς κάμνει τρεῖς μετανοίας πρὸ τῆς Ἁγίας Τραπέζης, ἀνοίγει τὸ Ἀρτοφόριον, καὶ θυμάστας τὰ Δῶρα, ἀπλώνει τὸ Ἀντιμήνσιον καὶ θέτει τὸ Δισκάριον ἐπ' Αὐτοῦ. Ἀφοῦ μεταφέρῃ τὸν Ἄμυνον ἐπ' Αὐτοῦ, καλύπτει μὲ τὸν Ἀστερίσκον καὶ ἔνα κάλυμμα, τότε, προηγουμένου τοῦ θυματοῦ, ἀπέρχεται εἰς τὴν Πρόθεσιν, καὶ ἐναποθέτει τὸ Δισκάριον, φέρον τὸν Ἄμυνόν.

Κατόπιν βάζει οἶνον καὶ ὕδωρ εἰς τὸ Ἅγιον Ποτήριον καὶ καλύπτει αὐτό, καὶ μετὰ ταῦτα, διὰ τοῦ Ἄερος ἀμφότερα τὰ σκεύη. Εἰς κάθε πρᾶξιν λέγει ἀπλῶς τό: "Δι' Εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς."

ΠΡΩΤΗ ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΘ' (119).

Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι με ἐκέκραξα,
καὶ εἰσήκουσέ μου, Κύριε, ρῦσαι τὴν ψυχήν μου
ἀπὸ χειλέων ἀδίκων καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας.
Τὶ δοθείη σοι, καὶ τὶ προστεθείη σοι πρὸς
γλώσσαν δολίαν; Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ

ήκονημένα, σὺν τοῖς, ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς. Οἵμοι! ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη, κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ, πολλὰ παρώκησεν ἡ ψυχή μου. Μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην ἡμην εἰρηνικός, ὅταν ἔλαλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν με δωρεάν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚ' (120).

Ἄρα τοὺς ὀφθαθμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἔξει ἡ βοήθειά μου. Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Μὴ δῷης εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξει ὁ φυλάσσων σε. Ἰδοὺ οὐ νυστάξει, οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τόν Ἰσραὴλ· Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου. Ἡμέρας δὲ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξει τὴν ψυχήν σου ὁ Κύριος, Κύριος φυλάξει τὴν εἶσοδόν σου, καὶ τὴν ἔξοδόν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΑ' (121).

Εὔφρανθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι. Εἰς οἴκον Κυρίου πορευσόμεθα. Ἐστῶτες ἦσαν οἱ πόδες

ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, Ἱερουσαλήμ,
Ἱερουσαλὴμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἥς ἡ
μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν
αἱ φυλαί, φυλαὶ Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραὴλ,
τοῦ ἔξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου. Ὅτι
ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ
οἴκον Δαυΐδ. Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν
Ἱερουσαλὴμ καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε.
Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ
εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου. Ἐνεκα τῶν
ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου, ἐλάλουν δὴ
εἰρήνην περὶ σοῦ. Ἐνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν, ἐξεζήτησα ἀγαθὰ σοι.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΒ' (122).

Πρὸς σὲ ἥρα τοὺς ὄφθαλμούς μου, τὸν
κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδοὺ ὡς ὄφθαλμοὶ
διούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν ὡς
ὄφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας
αὐτῆς, οὕτως οἱ ὄφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον
τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἔως οὗ οἰκτερῆσαι ἡμᾶς.
Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ
πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως. Ἐπὶ πλεῖον
ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς

εύθηνοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΓ' (123).

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ, εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα ζῶντας ἀν κατέπιον ἡμᾶς. Ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα τὸ ὕδωρ ἀν κατεπόντισεν ἡμᾶς. Χείμαρρον διηλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἄρα διηλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον. Εὔλογητὸς Κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων. Ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν. Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῷ καὶ Ἅγιῷ Πνεύματι.
(κατάληξις)

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον
ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχρόντου, ὑπερευλογημένης,
ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἀγίων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Ϲοί, Κύριε.

(μυστικώς) **Κ**ύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς
ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὁργῇ σου παιδεύσῃς ἡμᾶς, ἀλλὰ
ποίησον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου,
ἰατρὲ καὶ θεραπευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν,
ὅδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ λιμένα θελήματός σου,
φώτισον τοὺς ὄφθαλμοὺς τῶν καρδιῶν ἡμῶν, εἰς
ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ δώρησαι ἡμῖν

τὸ λοιπὸν τῆς παρούσης ἡμέρας εἰρηνικὸν καὶ ἀναμάρτητον, καὶ πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἅγίων σου.

”Οτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἔστιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Ἀ**μήν.

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΔ' (124).

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ὡς ὅρος Σιών, οὓς σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ιερουσαλήμ. Ὅρη κύκλῳ αὐτῆς, καὶ ὁ Κύριος κύκλῳ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Ὅτι οὐκ ἀφήσει Κύριος τὴν ράβδον τῶν ἀμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων, ὅπως ἀν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν. Ἀγάθυνον, Κύριε, τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὔθεσι τῇ καρδίᾳ. Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλιὰς ἀπάξει Κύριος μετὰ τῶν

έργαζομένων τὴν ἀνομίαν, εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΕ' (125).

Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐγενήθημεν καὶ ὡσεὶ παρακεκλημένοι. Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν, ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως. Τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν· Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μέτ' αὐτῶν. Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν, ἐγενήθημεν εὑφραινόμενοι. Ἐπίστρεψον, Κύριε, τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν, ὡς χειμάρρους ἐν τῷ νότῳ. Οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει θεριοῦσι. Πορευόμενοι ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον, βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν. Ἐρχόμενοι δὲ ἥξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει, αἴροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΣΤ' (126).

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἔκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες. Ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἡγρύπνησεν ὁ φυλάσσων. Εἰς μάτην ὅμιν ἐστι τὸ ὄρθροίζειν. Ἐγείρεσθε μετὰ τὸ καθῆσθαι οἱ ἐσθίοντες ἄρτον ὀδύνης. Ὅταν δῷ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον, ἵδοὺ ἡ κληρονομία Κυρίου, υἱοί, ὁ μισθὸς τοῦ

καρποῦ τῆς γαστρός. Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἔκτετιναγμένων. Μακάριος ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἔξ αὐτῶν, οὐ καταισχυνθήσονται, ὅταν λαλῶσι τοῖς ἔχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΖ' (127).

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι, καὶ καλῶς σοι ἔσται. Ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος μακάριος εῖ, εὐθηνοῦσα ἐν ταῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου. Οἱ υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαῖων κύκλῳ τῆς τραπέζης σου. Ἰδοὺ οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὃ φοβούμενος τὸν Κύριον. Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἵδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. Καὶ ἵδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου. Εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἱσραήλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΗ' (128).

Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, εἰπάτω δὴ Ἱσραήλ. Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου· καὶ γὰρ οὐκ ἡδυνήθησάν μοι. Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκταινον οἱ ἀμαρτωλοί,

έμακρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένας ἀμαρτωλῶν. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὄπιστα πάντες οἱ μισοῦντες Σιών. Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χόρτος δωμάτων, ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἔξηράνθη, οὗτος ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θεοίζων, καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὃ τὰ δράγματα συλλέγων. Καὶ οὐκ εἶπον οἱ παράγοντες· Εὔλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, εὔλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός, **Ἄλληλούϊα,** Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός, **Ἄλληλούϊα,** Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.
(κατάληξις)

"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον
ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης,
ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἀγίων
μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Сοί, Κύριε.

(μυστικώς) **Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, μνήσθητι**
ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δούλων σου,
ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι ἡμᾶς τὸ ἄγιον καὶ
προσκυνητὸν ὄνομά σου, καὶ μὴ καταισχύνῃς
ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσδοκίας τοῦ ἐλέους σου, ἀλλὰ
χάρισαι ἡμῖν, ὁ Θεός, πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν
αἰτήματα, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς ἀγαπᾶν, καὶ
φοβεῖσθαι σε ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ
ποιεῖν ἐν πᾶσι τὸ θέλημά σου.

“Οτι ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἔχειν.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΘ' (129).

Ἐκ βαθέων ἐκέραξά σοι, Κύριε, Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου. Γενηθήτω τὰ ὅτα σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε, τὶς ὑποστήσεται; "Οτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμὸς ἐστιν. Ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. "Οτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛ' (130).

Κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου, οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου, οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ. Εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὑψωσα τὴν ψυχὴν μου, ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν

ψυχήν μου. Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΑ' (131).

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυΐδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. Ὡς ὥμοσε τῷ Κυρίῳ, ηὔξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου. Εἰ δώσω ὅπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμόν, καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου. Ἔως οὗ εὗρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Ἰδοὺ ἤκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾷ, εὗρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σύ, καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματός σου. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται. Ἐνεκεν Δαυΐδ τοῦ δούλου σου μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἀ-

διδάξω αὐτούς, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἔως τοῦ
αἰῶνος καθιουνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ὅτι
ἔξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς
κατοικίαν ἑαυτῷ. Αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς
αἰῶνα αἰῶνος, ὥδε κατοικήσω, ὅτι ἡρετισάμην
αὐτήν. Τὴν θύραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω,
τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων. Τοὺς
ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ δσιοι
αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ
ἔξανατελῷ κέρας τῷ Δαυΐδ, ἡτοίμασα ἐπὶ
λύχνον τῷ χριστῷ μου. Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ
ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτόν ἔξανθήσει τὸ
ἀγίασμά μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΒ' (132).

Ίδοὺ δὴ τὶ καλόν, ἢ τὶ τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ
κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό. Ως μύρον ἐπὶ
κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν
πώγωνα τοῦ Ἀαρὼν, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὕστατην
τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ. Ως δρόσος Ἀερμών, ἡ
καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὅρη Σιών, ὅτι ἔκει
ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν ἔως τοῦ
αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΓ' (133).

Ίδοù δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου, οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν. Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός,

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός,

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι. (**κατάληξις**)

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ἄμην.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ

άειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἀγίων
μνημονεύσαντες, ἐκαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Сοί, Κύριε.

(μυστικώς) Ό τοῖς ἀσιγήτοις ὕμνοις καὶ
ἀπαύστοις δοξολογίαις ὑπὸ τῶν ἀγίων
δυνάμεων ἀνυμνούμενος, πλήρωσον τὸ στόμα
ἡμῶν τῆς αἰνέσεώς σου, τοῦ δοῦναι
μεγαλωσύνην τῷ ὀνόματί σου τῷ ἀγίῳ, καὶ δὸς
ἡμῖν μερίδα καὶ κλῆρον μετὰ πάντων τῶν
φοβουμένων σε ἐν ἀληθείᾳ καὶ φυλασσόντων
τὰς ἐντολάς σου, πρεσβείαις τῆς ἀγίας
Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἀγίων σου.

“Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ
σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῇ καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Οι χοροὶ ταπεινῇ τῇ φωνῇ ψάλλουσι τό,
Κύριε ἐκέκραξα.....
εἰς τὸν ἥχον τοῦ Ἰδιομέλου τοῦ Τριωδίου.

Τῇ Παρασκευῇ πρὸ τῶν Βαΐων.

Ἅγιος Ἄλλη Νη

Ἄκυροι ε ε κε κρα ξα προς σε ει σα κου
σο ον μου ει σα κου σο ον μου Κυ ρι ε Ἀκύροι

ε ε κε κρα ξα προς σε ει σα κου σο ον μου

Ἄλλη προ σχες τη φω νη της δε η σε ως μου Ἀκύροι

εν τω κε κρα γε ναι με προς σε ει σα κου

σο ον μου Κυ ρι ε Ἀκύροι

Ἄκα τευ θυν θητω η προσευ χημου ως

θυ μι α μα ε νω πι ο ον σου Ἀκύροι ε παρ σις

των χει ρων μου θυ σι α ε σπε ρι νη ει

σα κου σο ον μου Κυ ρι ε Ἀκύροι

ΔNΘου Κυ ρι ε φυ λακηντωστο μα τι
λακηντωστο μα τι

μου ΔΔ και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα
μου ΔΔ και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα

χει λη μου ΔΔ

ΔNΜη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο
γους πο νη ρι ας ΔΔ του προ φα σι ζε σθαι

προ φα σεις εν α μαρ τι αις ΔΔ

ΔN Συν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την

α νο μι ι ι αν ΔΔ και ου μη συν δυ α σω

με τα των εκ λεκ των α αυ των ΔΔ

ΔN Παι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει

και ε λε γ ξει με ΔΔ ε λαι ον δε α μαρ τω λου

μη λιπα να τωτην κε φαληνμου **Δ**
δο ^N τι ε τικαιη προσευ χημου ενταις
ευ δο κι αις αυτων **Δ** κα τε πο θησανε
χο μενα πετρας οι κρι ταιαυτων **Δ**
δο ^N κουσον ται τα ρη μα ταμου ο τι
η δυνθησαν **Δ** ω σει παχος γης ερ ρα γη ε
πι της γης **Δ** δι ε σκορ πι σθη τα ο στα
αυ των πα ρα τον Α δην **Δ**
δο ^N τιπρος σε Ku υ ρι ε Ku ρι ε οι
ο φθαλμοι μου **Δ** ε πι σοιηλ πισαμη αντα
νε λης την ψυ χημου **Δ**

ΔΦυ λα ζον με α πο πα γι ιδος ης συ

νεστησαν το μοιδηκαι α ποσκαν δαλωντωνερ

γα ζο με νωντην α νο μι ανδη

ΔΠε σουνταιεν αμ φι βληστρωαυ τωων

οι αμαρτωλοι δη κα τα μονας ει μι ε γω

ε ωςαν παρελ θωδη

ΔΦω νη η μου προς Κυρι ον ε κεκρα

ζα δη φω νη μου προς Κυρι ον ε δε η

θην δη

ΔΕκ χε ω ε νω πιοναυτουτην δε η

σι ιν μου δη την θλιψιν μου ε νω πιον αυ

του α παγγελω^ν Δι

Δι ^N Εν τω εκ λειπειειν εξ ε μου το πνευ

μαμου^Δ Δι και συ ε γνως τας τριβους μου^ν Δι

Δι ^N Εν ο δω ταυτη^Δ Δι η ε πο ρευ ο

μην ε κρυψαν πα γι δαμοι^ν Δι

Δι ^N Κα τε νο ουν εις τα δε ζι α και

ε πε βλε πον^δ Δι και ουκ η ην ο ε πι γι

νωσκων με^ν Δι

Δι ^N Η πωλε το φυ γη η απ ε μου και ουκ

εστιν ο εκ ζη τωων την ψυχην μου^ν Δι

Δι ^Δ Ε κε κρα ζα προς σε Κυ ρι ε ει πα^Δ Δι

07-04-2016 Θ' ΉΡΑ ἡ ΠΡΟΗΓ. Θ-Λ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ

συ ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζων
των **Δ**

Δ **Π**ρο σχες προς την δε η σιν μου **Δ**

ο ο τι ε τα πει νω θηνσφοδρα **Δ**
Δ **Ρ**υσαιμε εκ των κα τα δι ω κοντων με

ο ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε
με **Δ**

Δ **Ε** ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην
μου **Δ**του ε ξο μο λο γη σα σθαι τω ο
νο ματισου **Δ**

Δ **Ε** με υ πο με νου σι δι και οι **Δ** ε

—
—
—
—
—

ως ου αν τα πο δως μοι **λ**

Σπχηρὸν Ἰδιόμελον. **χ**
γ **Δ** Εκ βα θε ων ε κε

—
—
—
—
—
κρα ξα σοι Κυ ρι ε **λ** Κυ ρι ε ει σα α α

—
—
—
—
—
κου ου σον τη ης φω νη η η ης μου **λ**

γ **Δ** Την ψυ χω φε λη πλη ρω σαν τες

—
—
—
—
—
Τεσ σα α ρα κοστην **λ** και την α γι αν

—
—
—
—
—
Ε βδο μα δα του ου ου Πα θου ους σου ου **λ** αι

—
—
—
—
—
του μεν κα τι δειν Φι λα α αν θρω ω ω ω

—
—
—
—
—
πε **λ** του δο ξα σαι αι εν αυ τη τα με

—
—
—
—
—
γα α λει ει ει α α α α σου **λ** και την α

—
—
—
—
—
φα τον δι η μα ας οι οι κο νο μι ι ι

α α α ανσου **δι** ο μο φρο ο νωως με

λω ω δουουουντες **δη** Κυ υ υ ρι ι ι ε **πη**

δο ο ο ξα α α α σοι **δι**

δη Γε νη θη τω τα ω τα σου προ σε

χον τα **λη** εις τηνφω νη η ηντη ης δε η

η σε ω ω ω ωςμου **δι**

δη Την ψυ χω φε λη πλη ρω σαν τες

Τεσ σα α ρα κοστην **δη** και την α γι αν

Ε βδο μαδα του ου ου Πα θουους σου ου **λη** αι

του μεν κατι δειν Φι λα α αν θρω ω ω

πε **δη** του δο ξα σαι αι εν αυ τη τα με

γα α λει ει ει α α α α σου ^Δ**λ** και την α
 φα τον δι η μα ας οι οι κο νο μι ι ι
 α α α ανσου ^γ**λ** ο μο φρο ο νωως με
 λω ω δου ου ουντες ^Δ**λ** Κυ υ υ ρι ι ι ε ^π**ρ**
 δο ο ο ξα α α α σοι ^γ**λ**
λ ^χ**ε** αν α νο μι ας πα ρα τη ρη
 σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε ^Δ**λ** τις υ ποστη σε
 ται ^Δ**λ** ο τι πα ρα σοι ο ι λασμοος ε ε στιν ^γ**λ**
Μαρτυρικόν. ^γ**λ** ^χ**α** ^γ**λ** ^χ
λ **Μαρτυρες** Κυ ρι ου ι κε
 τευ σα τε τον Θε ον η μων ^ε**λ** και αι τη σα

σθε ται αις ^γ**ψ** χαις η μων ^γ**λ** πλη θος οι κτιρ μων

καὶ τονὶ λασμον ^Δτων πολλῶν παραπτω μα
ατωνδε οομεε θα ^γ
ατωνδε οομεε θα ^Δ

Σπιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ Ἅγίου Λαζάρου.
Ὕχος πλ. β'.

^χ
^π νε κεν του ο νο μα τος σου υ

πε μει να σε Κυ ρι ε ^Δ υ πε μει νεν
η ψυ χη μου εις τον λο γον σου ^χ ^Δ ^γηλ πι
σενη ψυ χη μου ε πι τον Κυ υ ρι ι ι
ι ον ^π

^π ^χ ^ρ ^ι ^ε Λα ^ζα ρου θε λων τα φον ι
δειν ^Δ ο μελλων γνω μη τα φον οι κειν ^γ ε
πη ρω τας που τε θει ει κα τε ε α αυ τον

π̄ μα θων δε ο ου ου ου ουκη η γνο εις ε
 φω νεις ον ε ε πο ο θεις Δ λα α α α ζα α
 ρε δεν ρο ε ε ε ε ξω π̄ και ε πη κου
 σεν ο α πνους τω πνο ην α α αυ
 τω ω ω ω δι ι δο ο ον τι σοι τω Σω τη ρι
 τω ων ψυχω ω ων η η η η μων
 π̄ α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι
 νυκ τος Δ α πο φυ λα κης πρω ι ας Δ
 ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ υ υ
 ρι ι ι ι ι ον π̄
 π̄ Κυ ρι ι ι ε ε πι τον τα φον του τε

τρα η με ε ε ρουου ^Δ_η ε πι το μνη μα
 η η η ηλ θεες Λα ζα α α ρου ^π και
 ε πι φι λω δα α κρυ α α ρα α α νας ^χ
 νε κρον τε τρα η με ρον η η γει ει ρας ο
 στα α χυς τη ης ζω ω ης ^π δι ο θα να
 τος ε δε θη φω νη ^Δ_ο τα σπαρ γα να ε λυ
 υ υ θη η χε ερ σι ^π το τε χα ρας ε
 πλη ρου το το στι ι φος τω ων Μα α α θη
 των ^Δ_ο και μι α α α πα α α α ρα α
 παν των ε λει του ουρ γει ει το συμ φω
 νι 1 1 1 α ^π ευ λο γη με νο ος

ει Σωωτηρ ε λε ε η σοον η η μας

τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε
λε ος και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις

και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ
εκ πα σων των α νο μι ω ω ων α α α

αυ του π

Κυ ρι ι ε η φω νη σου κα τε ε λυ
σε του Α δου τα βα σι ι ι ι ι λει ει
ει ει α και ο λογος της ε ζου σι ας σου
η η γει ει βεν εκ τα φου τε ε ε τρα η η

η με ε ε ε ρον π και γε γο νεν ο Λαζα
 ρος της παλιγ γε νε σι ι ι ας προ οι μι ο
 ο ονσωτη η η ρι ι ι ι ον παν τα
 δυ να τα σοι Δε ε ε σπο ο ο ο τα
 τω πα αν τω ων Βα α α σι λει δω ρη σαι
 τοις δου λοις σου ι λα α σμον π και το με ε ε
 γα ε ε ε λε ε ε ε ος
 ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα
 ε θνη ε παι νε σα τε αυ το ον πα αν τες
 οι οι λα α οι π
 Κυ ρι ε πι στω σαι θε ε λων του ου

ους Μα α α α θη η τας σου την εκ νε
 κρων σου Ε ε ε γε ε ε ερ σιν ḥ εν
 τω μνη μα τι Λαζαρου πα ρα γε ε ε γο ο
 ο ο νας π και φω νη σα α αν το ο
 ο οσου ου του τον ο Αδης ε σκυν λε ευ
 θη ξ και α πε λυ σε τον τε τρα η με ρο
 ον βο ω ω ων τα α α α σοι ḥ ευ λο
 γη με νε Κυ υ ρι ε δο ο ο ξα α α
 α σοι π
 π χ ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε
 ος αυ του εφ η μας ξ και η α λη θει

α του Κυ ρι ου ^χ_Δ με ε ε ε νει ει εις τον
αι ω ω ω ω να ^π

Κυ ρι ε πα ρα λαμ βα νων τους Μα
η τα α ας σου εν Βη θα νι α πα ρε ε
γε ε νου ^ρ ι να ε γει ει ρη η ης τον Λα α
α ζα α α α ρον ^π και δα κρυ σα ας επ
αυ τον ^χ νο μω φυ σε ως αν θρω πι ι νη ης
ω ω ως Θε ος ^Δ του τον τε τρα η η με ε
ρον η η η γει ει ει ει ρας ^Δ και ε βο
ο α α σοι Σω ω τηρ ^Δ ευ λο γη με νε Κυ υ
ρι ε δο ο ο ξα α α α σοι ^π

Δόξα.

Ιδιόμελον. Ἡχος πλ. δ^ν.

χ ^N
γ
δι ε Δο ξα Πα α τρι i και γι ω ⁶
λ

και α γι i ω Πνε ε ευ μα α α α

τι δι

γ ^N
δι ε πι στας τω μνη μα τι Λα ζα ρου

ο Σωω ω τηρη η η μων ^λ και φω νη σα ας

τον νε κρον δι ως εξ υ υ πνου ε ξα νε

ε ε στηη η η σας δι α πε σει σα α α

το ο ο ο τηη ηη φθοο ραν ^λ τηης α

φθαρσι i α ας τωω πνε ε ευ μα α α

τι δι και αι συ νε ξηη ηλ θε τωω λο ο ο

γω ⁶_λ δε ε δε ε ε με ε ε ε νος κει ει
 ει ρι ι ι αις **δι** πα α αν τα α δυ να
 α α σαι **δι** παντασοι δου λευ ει Φι ι ι λα α
 αν θρωω ω πε ^λ παντασοι υ πο ο τε ε
 ε τα α α α κται **δι** Σω τη η η ηρ η
 η η μων ^π_q δο ο ο ο ο ο ζα α α α σοι **δι**
δι Και νυν και α ει και εις τους αι ω
 ω νας των αι αι ω ω ω νω ων α α α
 μην **δι**

δι Την ψ χω φε λη πλη ρω σα αν τες
 Τε εσ σα α ρα κο στην βο ο η η

Λέγεται τον θεόν πατέρα της γῆς καὶ τοῦ οὐρανού
 η σωστή ω μεν διχαίοις πολιτικής Βηθανία νι
 α α πα α α τριάς η του
 ου Λα α α ζα α α ρου διχαίοις ε
 τε Μαρθανία καὶ Μαρία ριών αι του
 του ου α δελ φαι διαυριών ον Χρι
 στοος πα α ρα α γι ι ι νε ε ε ε ται
 διζω ω σαι αι αι ρημα α α τι τον τε θνε
 ω ωτα α α δελ φον δι ου ου ου φω ω νη ης
 α α κου ου ου σα ας ο ο πι κρος ρ και
 α κο ο ο ο ρε ε στο ο ος Α α α α
 δης π φο ο ο βω τρο μα α α α ζας και

με ε γα α στε ε να α α ζα ας α πο
 λυ σει ει ει Λα ζα α ρο ον κει ει ει
 ρι ι αις ε ε σφι ι ιγ με ε ε ε
 νον **δ** ου τωω θα αυ μα α τι δη μος Ε βραι
 αι ω ων εκ πλα γεις **δ** με τα βα
 ι ι ων και αι κλα α α δων αυ τω ω προσυ
 παν τη η η σου ου ου ου σι **δ** και ο φθη
 η σοον ται ευ φη μου ουν τε ες παι αι αι
 δε ες ο ον φθο ο ο νου ου ου ου
 σι πα α α τε ε ε ε ρες **δ** ευ λο γη
 με ε νο ος ο ε ερ χο με ε νο ος εν

07-04-2016 Θ' ΩΡΑ καὶ ΠΡΟΗΓ. Θ-Λ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ

ο νο ο ο μα τι ι Κυ υ ρι ι ι ι ι
ου Δι Ba σι λε ευς του ου I ι ισ ρα α α
α η η η η η λ Δ

Είσοδος μετά του θυματοῦ.

Σοφία, Ὁρθοί.

Φῶς ίλαρὸν ἀγίας δόξης ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἱησοῦ Χριστέ,
ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς
ἔσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Γίόν, καὶ ἄγιον
Πνεῦμα, Θεόν. Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς
ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Γίε Θεοῦ, ζωὴν ὁ
διδούς· διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Ἐσπέρας.

Προκείμενον. Ἡχος πλ. β'. Ψαλμὸς ρχγ'
(123).

Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. **Ε**ἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω
δὴ Ἰσραήλ.

Σοφία.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ΜΘ', 33 - Ν', 26)

Πρόσχωμεν.

Κατέπαυσεν Ἰακώβ, ἐπιτάσσων τοῖς υἱοῖς
αὐτοῦ, καὶ ἐξάρας τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐπὶ τὴν
κλίνην, ἐξέλιπε, καὶ προσετέθη πρὸς τὸν λαὸν
αὐτοῦ. Καὶ ἐπιπεσὼν Ἰωσήφ ἐπὶ πρόσωπον τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ, ἔκλαυσε πικρῶς ἐπ' αὐτῷ, καὶ

έφιλησεν αύτόν. Καὶ προσέταξεν, Ἰωσὴφ τοῖς παισὶν αὐτοῦ τοῖς ἐνταφιασταῖς, ἐνταφιάσαι τὸν πατέρα αὐτοῦ· καὶ ἐνεταφίασαν οἱ ἐνταφιασταὶ τὸν Ἰσραήλ. Καὶ ἐπλήρωσαν αὐτοῦ τεσσαράκοντα ἡμέρας· οὕτω γὰρ καταριθμοῦνται αἱ ἡμέραι τῆς ταφῆς, καὶ ἐπένθησεν αὐτόν Αἴγυπτος ἑβδομήκοντα ἡμέρας. Ἐπεὶ δὲ παρῆλθον αἱ ἡμέραι τοῦ πένθους, ἐλάλησεν Ἰωσὴφ πρὸς τοὺς δυνάστας Φαραώ, λέγων· Εἰ εὗρον χάριν ἐναντίον ὑμῖν, λαλήσατε περὶ ἐμοῦ εἰς τὰ ὅτα Φαραώ, λέγοντες· ὁ πατὴρ μου ὥρκισέ με, πρὸ τοῦ τελευτῆσαι αὐτόν, λέγων· Ἐν τῷ μνημείῳ, ὁ ὥρυξα ἐμαυτῷ ἐν γῇ Χαναάν, ἔκει με θάψεις. Νῦν οὖν ἀναβάς, θάψω τὸν πατέρα μου, καὶ ἐπανελεύσομαι. Εἶπον οὖν τῷ Φαραώ, κατὰ τὰ εἰρημένα ὑπὸ τοῦ Ἰωσήφ. Καὶ εἶπε Φαραὼ τῷ Ἰωσήφ· Ἀνάβηθι, θάψον τὸν πατέρα σου, καθάπερ ὥρκισέ σε. Καὶ ἀνέβη Ἰωσὴφ θάψαι τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ συνανέβησαν μετ' αὐτοῦ πάντες οἱ παῖδες Φαραώ, καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ πρεσβύτεροι γῆς Αἴγυπτου, καὶ πᾶσα ἡ παροικία Ἰωσήφ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ πᾶσα ἡ οἰκία ἡ πατρικὴ αὐτοῦ, καὶ τὴν συγγένειαν αὐτοῦ, καὶ τὰ

πρόβατα, καὶ τοὺς βόας ὑπελείποντο ἐν γῇ Γεσέμ. Καὶ συνανέβησαν μέτ' αὐτοῦ ἄρματα, καὶ ἵππεῖς, καὶ ἐγένετο ἡ παρεμβολὴ μεγάλη σφόδρα. Καὶ παρεγένοντο εἰς ἄλωνα Ἀτάδ, ὃ ἐστι πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐκόφαντο αὐτὸν κοπετὸν μέγαν, καὶ ἵσχυρὸν σφόδρα, καὶ ἐποίησε τὸ πένθος τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἐπτὰ ἡμέρας. Καὶ εἶδον οἱ κάτοικοι τῆς γῆς Χαναὰν τὸ πένθος ἐπὶ ἄλωνι Ἀτάδ, καὶ εἶπον· Πένθος μέγα τοῦτο ἐστι τοῖς Αἴγυπτίοις· διὰ τοῦτο ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου. Πένθος Αἴγυπτου, ὃ ἐστι πέραν τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ἐποίησαν αὐτῷ οὕτως οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καθὼς ἔνετείλατο αὐτοῖς, καὶ ἀνέλαβον αὐτὸν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς γῆν Χαναάν, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν εἰς τὸ σπήλαιον τὸ διπλοῦν, ὃ ἐκτήσατο Ἀβραὰμ τὸ σπήλαιον ἐν κτήσει μνημείου, παρὰ Ἐφρὼν τοῦ Χετταίου, κατέναντι Μαμβρῆ. Καὶ ὑπέστρεψεν Ἰωσήφ εἰς Αἴγυπτον, αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ συναναβάντες θάψαι τὸν πατέρα αὐτοῦ. Ἰδόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ, ὅτι τέθνηκεν ὁ πατὴρ αὐτῶν, εἶπον· Μήποτε μνησικακήσῃ ἡμῖν Ἰωσήφ, καὶ ἀνταπόδομα ἀνταποδῷ ἡμῖν πάντα τὰ κακά, ἢ ἐνεδειξάμεθα αὐτῷ, καὶ παραγενόμενοι πρὸς Ἰωσήφ, εἶπον· Ὁ

πατήρ σου ὕρκισε πρὸ τοῦ τελευτῆσαι αὐτόν,
λέγων. Οὕτως εἴπατε Ἰωσήφ. Ἀφες αὐτοῖς τὴν
ἀδικίαν καὶ τὴν ἀμαρτίαν αὐτῶν, ὅτι πονηρά
σοι ἐνεδείξαντο, καὶ νῦν δέξαι τὴν ἀδικίαν τῶν
θεραπόντων τοῦ Θεοῦ τοῦ πατρός σου. Καὶ
ἔκλαυσεν Ἰωσήφ, λαλούντων αὐτῶν πρὸς αὐτόν.
Καὶ ἐλθόντες πρὸς αὐτόν, εἶπον· Ἰδε, ἡμεῖς σοι
οἰκέται. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἰωσήφ· Μὴ φοβεῖσθε·
τοῦ γὰρ Θεοῦ εἰμι ἐγώ, ὑμεῖς ἐβουλεύσασθε
κατ' ἔμοῦ εἰς πονηρά, ὁ δὲ Θεὸς ἐβουλεύσατο
περὶ ἔμοῦ εἰς ἀγαθά, ὅπως ἂν γενηθῇ ὡς
σήμερον, καὶ ἵνα τραφῇ λαὸς πολύς. Καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· Μὴ φοβεῖσθε, ἐγὼ διαθρέψω ὑμᾶς, καὶ
τὰς οἰκίας ὑμῶν, καὶ παρεκάλεσεν αὐτούς, καὶ
ἐλάλησεν αὐτῶν εἰς τὴν καρδίαν. Καὶ
κατώκησεν Ἰωσήφ ἐν Αἴγυπτῳ, αὐτὸς καὶ οἱ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ πᾶσα ἡ παροικία τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ. Καὶ ἔζησεν Ἰωσήφ ἕτη ἑκατόν
δέκα. Καὶ εἶδεν Ἰωσήφ Ἐφραὶμ παιδία, ἔως
τρίτης γενεᾶς, καὶ οἱ υἱοὶ Μαχεὶρ τοῦ υἱοῦ
Μανασσῆ ἐτέχθησαν ἐπὶ μηρῶν Ἰωσήφ. Καὶ
εἶπεν Ἰωσήφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, λέγων· Ἐγὼ
ἀποθνήσκω, ἐπισκοπῇ δὲ ἐπισκέψεται ὁ Θεὸς
ὑμᾶς, καὶ ἀνάξει ὑμᾶς ἐκ τῆς γῆς ταύτης εἰς τὴν
γῆν, ἣν ὥμοισε τοῖς πατράσιν ὑμῶν Ἀβραάμ,

Ίσαάκ, και Ἰακώβ. Και ὥρκισεν Ἰωσήφ, τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ λέγων· Ἐν τῇ ἐπισκοπῇ, ἢ ἐπισκέψηται ὁ Θεὸς ὑμᾶς, και συνανοίσετε τὰ ὀστᾶ μου ἐντεῦθεν μεθ' ὑμῶν. Και ἐτελεύτησεν Ἰωσήφ ἐτῶν ἑκατὸν δέκα, και ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῇ σορῷ ἐν Αἰγύπτῳ.

Προκείμενον. Ἡχος δ'. Ψαλμὸς ραδ' (124).

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον ὡς ὄρος Σιών.

Στίχ. Οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.

Ἐντονώτερον και ἐμμελώς* Κέλευσον!

Οἱ ιερεὺς κρατῶν λαμπάδα ἀνημψένην και ὑματὸν ἐξηρτημένον, ἴσταται ἐμπροσθεν τῆς Ἀγίας Τραπέζης και σφραγίζων διὰ τῆς λαμπάδος σταυροειδῶς, ἐκφωνεῖ:

Сοφία, Ὁρθοί.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, στρεφόμενος πρὸς τὸν λαὸν και ἰστάμενος ἐπὶ τῆς Ὁραίας Πύλης, ἐκφωνεῖ:

+ **Φ**ῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι.

Και εὐλογῶν διὰ τῆς λαμπάδος σταυροειδῶς, ἐπανέρχεται ἐν τῷ Ἱερῷ.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. ΛΑ', 8-31)

Сοφία, Πρόσχωμεν.

Υἱέ, ὄνοιγε σὸν στόμα λόγῳ Θεοῦ, και

κρίνε πάντα ύγιως. Ἐνοιγε σὸν στόμα, καὶ κρίνε δικαίως, διάκρινε δὲ πένητα καὶ ἀσθενῆ. Γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὔρήσει; τιμιωτέρα δέ ἔστι λίθων πολυτελῶν ἢ τοιαύτη, θαρσεῖ ἐπ' αὐτῇ ἢ καρδία τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, ἢ τοιαύτη καλῶν σκύλων οὐκ ἀπορήσει· ἐνεργεῖ γὰρ τῷ ἀνδρὶ εἰς ἀγαθὰ πάντα τὸν βίον. Μηρουμένη ἔρια καὶ λῖνον, ἐποίησεν εὔχροηστα ταῖς χερσὶν αὐτῆς. Ἐγένετο ὡσεὶ ναῦς ἐμπορευομένη μακρόθεν, συνάγει δὲ αὐτῆς τὸν πλοῦτον, καὶ ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν, καὶ ἔδωκε βρώματα τῷ οἴκῳ, καὶ ἔργα ταῖς θεραπαίναις, θεωρήσασα γεώργιον, ἐπρίατο, ἀπὸ δὲ τῶν καρπῶν τῶν χειρῶν αὐτῆς κατεφύτευσε κτῆμα. Ἀναζωσαμένη ἴσχυρῶς τὴν ὁσφὺν αὐτῆς, ἥρεισε τοὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον. Ἐγεύσατο, δτὶ καλόν ἔστι τὸ ἔργαζεσθαι, καὶ οὐκ ἀποσβέννυται ὁ λύχνος αὐτῆς ὅλην τὴν νύκτα. Τοὺς πήχεις αὐτῆς ἔκτείνει ἐπὶ τὰ συμφέροντα, τὰς δὲ χεῖρας αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄτρακτον. Χεῖρας αὐτῆς διήνοιξε πένητι, καρπὸν δὲ ἔξέτεινε πτωχῷ, οὐ φροντίζει τῶν ἐν οἴκῳ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δταν που χρονίζῃ· πάντες γὰρ οἱ παρ' αὐτῇ ἐνδεδυμένοι εἰσί. Διττὰς χλαίνας ἐποίησε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ἐκ δὲ βύσσου καὶ

πορφύρας ἔαυτῇ ἐνδύματα, περίβλεπτος δὲ γίνεται ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἐν πύλαις, ἥνικα ἀν καθίσῃ ἐν συνεδρίῳ μετὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ κατοίκων τῆς γῆς. Σινδόνας ἐποίησε, καὶ ἀπέδοτο τοῖς Φοίνιξι, καὶ περιζώματα τοῖς Χαναναίοις. Ἰσχὺν καὶ εὔπρέπειαν ἐνεδύσατο, καὶ εὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχάταις. Στόμα αὐτῆς διήνοιξε προσεχόντως καὶ ἐννόμως, καὶ τάξιν ἐστείλατο, τῇ γλώσσῃ αὐτῆς. Στεναὶ διατριβαὶ οἴκων αὐτῆς, σῆτα δὲ ὀκνηρὰ οὐκ ἔφαγεν. Ἀνέστησε τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ ἐπλούτησαν, καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἤνεσεν αὐτήν. Πολλαὶ θυγατέρες ἐποίησαν δύναμιν, πολλαὶ ἔκτήσαντο πλοῦτον, σὺ δὲ ὑπέρκεισαι, καὶ ὑπερῆρας πάσας. Ψευδεῖς ἀρέσκειαι, καὶ μάταιον κάλλος γυναικὸς οὐκ ἔστιν ἐν σοί· γυνὴ γὰρ συνετὴ εὐλογεῖται, φόβον δὲ Κυρίου αὕτη αἰνείτω. Δότε αὐτὴ ἀπὸ καρπῶν χειλέων αὐτῆς, καὶ αἰνείσθω ἐν πύλαις ὁ ἀνὴρ αὐτῆς.

·Ο ιερεύς, + Εἰρήνη σοι. Κοφία.

‘Ο ιερεύς, εύθὺς μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἀναγνώσματος, ιστάμενος πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμῶν ἐλαφρῶς, φάλλει σεμνῶς καὶ κατανυκτικῶς εἰς Ἡχον πλ. α’.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ώς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή.

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν
τῶν Προηγιασμένων Δώρων.
Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου.

Ἡχος λῃ πα

χ^M π^N Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου σε ε
ευχη η η η μου ου ως θυ μι ι α μα δ^M
ε νω πι ο ο ον σου ου ου δε ε ε παρ
σις τω ων χει ει ει ρω ω ωων μου ου θυ
σι ι ι α δε ε ε ε σπε ε ε ε
ε ε ε βι ι η π^N

‘Ἐπερον Ὁμόηχον.

Ἅγιος Ἀπόστολος Παύλος

π^π Κα τευ θυν θη η η τω η προ ο
 σε ε ευ χη η η μου ou π^π ως θυ μι ι α α
 μα δ^γ ε νω πι ο ο ον σου ou ou δ^δ ε παρ
 σις τω ων χει ει ει βω ω ων μου ou θυ σι ι
 ε ε α ε ε ε σπε ε ε ε ε ε ε
 ρι ι νη η η η π^π

‘Ο ιερεὺς ἐρχόμενος εἰς τὸ νόπιον μέρος τῆς Ἀγίας
Τραπέζης καὶ θυμῷ λέγει ἐκφώνως:

Στίχ. α'. **Κ**ύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε, Κύριε,
ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ
φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι με
πρὸς σέ.

Χορός: **Κ**ατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ώς
θυμίαμα ἐνωπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου,
θυσία ἐσπερινή.

‘Ο ιερεὺς ἐρχόμενος εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος τῆς ἀγίας
Τραπέζης καὶ θυμῷ λέγει ἐκφώνως·

Στίχ. β'. **Θ**οῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί
μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.

Χορός: **Κ**ατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ώς
θυμίαμα ἐνωπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου,
θυσία ἐσπερινή.

‘Ο ιερεὺς ἐρχόμενος εἰς τὸ βόρειον μέρος τῆς ἀγίας
Τραπέζης καὶ θυμῷ λέγει ἐκφώνως.

Στίχ. γ'. **Μ**ὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς
λόγους πονηρίας τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις
ἐν ἀμαρτίαις.

Χορός: Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

‘Ο ιερεὺς ἐρχόμενος ἔμπροσθεν τῆς ἀγίας Τραπέζης λέγει ἐκφώνως·

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Χορός: Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

‘Ο ιερεὺς εὑρισκόμενος ἦδη ἔμπροσθεν τῆς ἀγίας Τραπέζης ἐπαναλαμβάνει.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου.

Ἐξελθὼν δὲ εἰς τὴν Ωραίαν Πύλην, θυμᾶτην εἰκόνα τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ Ψάλλων·

Ως θυμίαμα ἐνώπιόν σου.

Ἀκολούθως δὲ θυμᾶτας λοιπὰς εἰκόνας, τὸν Ναὸν καὶ τὸν λαόν, ἐνῷ ὁ χορὸς Ψάλλει τὸ ὑπόλοιπον.

“Ἐπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή.

Εἶτα.

‘Ο Διάκονος ἐξελθὼν (ἢ ὁ Ἱερεὺς ἐμπροσθεν τῆς ἀγίας Τραπέζης ιστάμενος), λέγει τὴν Ἔκπενη.

Εἰπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ἄρχιεπισκόπου _____. *

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

*Συνήθως μέχρι καὶ τῆς δεήσεως ὑπὲρ τοῦ
Ἄρχιεπισκόπου

Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν
ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ
μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης,
ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως
καὶ ἀφέσεως των ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ

Θεοῦ, πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (**πόλει, κώμῃ**), ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν του ἀγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

"Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

"Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, φαλλόντων καὶ ὑπέρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Κύριε, δὲ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἱκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν διούλων, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον

τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος,

“Οτι ἐλεήμων καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ
Πατρί, καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄλιμην.

Εὔξασθε οἱ Κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.

Οἱ πιστοί, ὑπέρ τῶν Κατηχουμένων
δεηθῶμεν.

“Ινα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἔλεήσῃ.

Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς
δικαιοσύνης.

Ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Καθολικῇ καὶ
Ἀποστολικῇ Ἔκκλησίᾳ.

Κῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον
αὐτούς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ Κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ
Κυρίῳ κλίνατε.

Κοί, Κύριε.

Ο Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίστης καὶ
δημιουργὸς τῶν ἀπάντων, ὁ πάντας θέλων
σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν,

ἐπίβλεφον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τούς Κατηχουμένους, καὶ λύτρωσαι αὐτοὺς τῆς παλαιᾶς πλάνης καὶ τῆς μεθοδείας τοῦ ἀντικειμένου, καὶ προσκάλεσαι αὐτοὺς εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. Φωτίζων αὐτῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, καὶ συγκαταριθμῶν αὐτοὺς τῇ λογικῇ σου ποίμνῃ, ἐφ' ἣν τὸ ὄνομά σου τὸ ἄγιον ἐπικέκληται.

“**Ι**να καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ του Υἱοῦ καὶ του Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τους αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘**Α**μήν.

Καὶ ἔξαπλοι τὸ Εἰλητὸν συγχρόνως ὡς καὶ ἐν τῇ τοῦ Ι.

Χρυσοστόμου Λειτουργίᾳ.

“**Ο**σοι Κατηχούμενοι, προέλθετε, μὴ τις τῶν Κατηχουμένων.

“**Ο**σοι πρὸς τὸ φώτισμα προσέλθετε εὕξασθε οἱ πρὸς τὸ φώτισμα τῷ Κυρίῳ.

‘**Ο** χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον (**λέγει μεθ' ἑκάσπιν δέησην χύμα εἰς τὸ κλιτόν**).

Οἱ πιστοί, ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ ἄγιον φώτισμα εὔτρεπιζομένων ἀδελφῶν, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Οπως Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν στηρίξῃ αὐτούς καὶ ἐνδυναμώσῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Φωτίσῃ αὐτούς φωτισμῷ γνώσεως καὶ εὔσεβείας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καταξιώσῃ αὐτούς ἐν καιρῷ εὑθέτῳ τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν, καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀναγεννήσῃ αὐτούς δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Χαρίσηται αὐτοῖς τὴν τελειότητα τῆς πίστεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Сυγκαταριθμήσῃ αὐτούς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ καὶ ἔκλεκτῇ ποίμνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Сῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεός τῇ σῇ χάριτι.

Οἱ πρὸς τὸ φώτισμα, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Ο χορός: **С**οὶ Κύριε.

Τοῦ διακόνου ἐκφωνοῦντος τὰ ἀνωτέρω, ὁ Ἱερεὺς ἀναγινώσκει μυστικᾶς τὴν εὐχὴν ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ ἄγιον φώτισμα εὐτρεπίζομένων.

Ἐπίφανον, δέσποτα, τὸ πρόσωπόν σου, ἐπὶ τοὺς πρὸς τὸ ἄγιον φώτισμα εὐτρεπιζομένους,

καὶ ἐπιποθοῦντας τὸν τῆς ἀμαρτίας μολυσμὸν ἀποτινάξασθαι· καταύγασον αὐτῶν τὴν διάνοιαν· βεβαίωσον αὐτοὺς ἐν τῇ πίστει· στήριξον ἐν ἐλπίδι· τελείωσον ἐν ἀγάπῃ· μέλη τίμια τοῦ Χριστοῦ σου ἀνάδειξον, τοῦ δόντος ἔαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐκφώνως.

“Οτι σὺ εἴς ὁ φωτισμός ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο χορός: **Ἀ**μήν.

‘Ο διάκονος λέγει τὴν ἀπόλυσιν τῶν πρὸς τὸ φώπισμα
εὔτρεπτομένων.

“Οσοι πρὸς τὸ φώτισμα, προέλθετε· οἱ πρὸς τὸ φώτισμα προέλθετε.

“Οσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε, μὴ τις τῶν Κατηχουμένων.

“Οσοι πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι. Κύριε ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

‘Ο Θεός, ὁ μέγας καὶ αἰνετός, ὁ τῷ ζωοποιῶ
τοῦ Χριστοῦ σου θανάτῳ εἰς ἀφθαρσίαν ἡμᾶς
ἐκ φθορᾶς μεταστήσας, σὺ πάσας ἡμῶν τὰς
αἰσθήσεις τῆς ἐμπαθοῦς νεκρώσεως
ἐλευθέρωσον, ἀγαθὸν ταύταις ἥγεμόνα τὸν
ἔνδοθεν λογισμὸν ἐπιστήσας, καὶ ὀφθαλμὸς μὲν
ἀπέστω παντὸς πονηροῦ βλέμματος, ἀκοὴ δὲ
λόγοις ἀργοῖς ἀνεπίβατος, ἡ δὲ γλῶσσα
καθαρευέτω ρήμάτων ἀπρεπῶν. Ἀγνισον ἡμῶν
τὰ χείλη, τὰ αἰνοῦντά σε, Κύριε, τὰς χεῖρας
ἡμῶν ποίησον, τῶν μὲν φαύλων ἀπέχεσθαι
πράξεων, ἐνεργεῖν δὲ μόνα τὰ σοὶ εὐάρεστα,
πάντα ἡμῶν τὰ μέλη, καὶ τὴν διάνοιαν, τῇ σῇ
κατασφαλιζόμενος χάριτι.

“Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμή, καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Γίῳ, καὶ τῷ
ἄγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

“Ἐτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Κοφία.

Δέσποτα Ἄγιε, ὑπεράγαθε, δυσωποῦμέν σε, τὸν ἐν ἐλέει πλούσιον, ἵλεων γενέσθαι ἡμῖν τοῖς ὀμαρτωλοῖς, καὶ ἀξίους ἡμᾶς ποιῆσαι τῆς ὑποδοχῆς τοῦ μονογενοῦς σου Γίοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης. Ἰδοὺ γὰρ τὸ ἄχραντον αὐτοῦ Σῶμα, καὶ τὸ ζωοποιὸν Αἷμα, κατὰ τὴν παροῦσαν ὥραν εἰσπορευόμενα, τῇ μυστικῇ ταύτῃ προτίθεσθαι μέλλει Τραπέζη, ὑπὸ πλήθους στρατιᾶς οὐρανίου ἀοράτως δορυφορούμενα, ὃν τὴν μετάληψιν ἀκατάκριτον ἡμῖν δῶρησαι, ἵνα, δι’ Αὐτῶν τὸ τῆς διανοίας ὅμμα καταυγαζόμενοι, υἱοὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας γενώμεθα.

Κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σου, μεθ’ οὗ εὐλογητὸς εἴ σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Καὶ ψάλλεται ὑπὸ τοῦ χοροῦ ἀργῶς καὶ κατανυκπιῶς εἰς ἥχον πλ. β'. Ἀνπὶ τοῦ χερουβικοῦ τὸ ἐπόμενον.

Νῦν αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σὺν ἡμῖν ἀοράτως λατρεύουσιν. Ἰδοὺ γὰρ εἰσπορεύεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Ἐδῶ διακόπτεται ὁ ὕμνος. Γίνεται ἡ εἰσοδος ἐν ἀπολύτῳ σιγῇ, τοῦ Ἱερέως φέροντος τὸν Ἄέρα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ κρατῶν τὰ Ἅγια. Διόπι τὰ Δῶρα εἶναι προηγιασμένα, ὁ λαὸς γοναπίζει εὐλαβῶς, ἐγείρεται δὲ ὅταν ἐναποτίθενται ἐπὶ τῆς Ἅγιας Τραπέζης.

Ο χορὸς ψάλλων, ἐξακολουθεῖ τὸ διακοπὲν μέλος:

Ίδοὺ θυσία μυστική, τετελειωμένη, δορυφορεῖται. Πίστει καὶ πόθῳ προσέλθωμεν, ἵνα μέτοχοι ζωῆς αἰωνίου γενώμεθα. Ἀλληλούϊα.

ΝΥΝ ἀὶ ΔΥΝΑΜΕΙC

Διασκευὴ Θρασύβουλου Σταύτσα.

Ὕχος πτ̄ πα

π π π π π π
κε ε χε ε α α κε ες π
π π π π π π

νυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ν αι

αι αι αι αι αι αι αι δυ να α α α α α

μει ει ει ει ει ει ει ει ει εις τω ωων

ου ου ρα α α α τω ων ου ου ρα α νω

ω ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω ων συ

υ υ υ υ υ υ η η η η η συ η η

μι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

— παρασκευής + της παρασκευής
 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1
 παρασκευής α α α α ο ρα α α α α α τω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ως λα τρε ε ε
 ε ε ε λα α α τρε ε ευ ου ου ου σι ι
 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1
 δου
 ου
 γα α α αρ ει
 σπο βε ε ευ ε ται αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι ο ο ο Ba α σι ι ι ι ο ο Ba
 ασι λε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ευς της δο ο ο ο ο ξη η η η η η η

σ + Γ Π
η η η ης

Δ
φ

Ἐδῶ διακόπτεται ὁ ὑμνος. Γίνεται ἡ εἰσοδος ἐν ἀπολύτῳ σιγῇ, τοῦ Ἱερέως φέροντος τὸν Ἀέρα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ κρατῶν τὰ Ἅγια. Διόπι τὰ Δῶρα εἶναι προηγιασμένα, ὁ λαὸς γοναπίζει εὐλαβῶς, ἐγείρεται δὲ ὅταν ἐναποπίθενται ἐπὶ τῆς Ἅγιας Τραπέζης.

Μεγάλη εἰσοδος τῶν Ἅγιων.

Ο χορὸς Φάλλων,
ἐξακολουθεῖ τὸ διακοπὲν μέλος:

χ Δ π
δου ου ου ου ου σι ι ι α μυ ου στι κη η ηη η η η η η η
τε ε ε ε ε τε ε ε ε ε ε ε λει
ει ει ω με ε ε νη δο ρυ φο ρει
ει ται αι αι αι αι αι αι αι αι πι ι
στει και πο ο ο ο θω προ ο σε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ελ θω ω πο θω ω
 προ σε ελθω ω με ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε εν οχι να με ε ε ε ε ε ε ε
 το ο ο ι να με ε το ο χοι λω ω ης αι
 ω νι ι ι ου γε ε ε νω ω ω με ε
 θα α α α α α π α α α αλ λη
 λου ου ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α
 α α α α α α α α α α α α
 χα α α α α

ΑΝΤΙ ΧΕΡΟΥΒΙΚΟΥ

Πέτρου Λαμπαδάριου τοῦ Πελοποννησίου († 1777)

Ἔχος λιπόπα

π **π** Νυ ν υ υ υ υ υ υ υν αι αι αι αι
 αι αι αι Δυ να α μει ει ει ει ει ει ει ει
 εις **Δ** των ου ου ου ου ρα α α νω ω ω
 ω ω ω ωων συ υ υ υ υ υν η
 η η η η η μι ι ι ι ι ι **χ** ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α
 α ο ρα α τω ω ω ω ω ω ω ως **Δ** λα
 τρε ε ε ελα α τρε ε ευ ου σι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι δου ου ου ου ου

Ἐντὸς τοῦ προσελθούσαντος τοῦ θεοῦ
θω ω ω προσε ελθω ω με ε ε ε ε ε
ε ε ♂ 1 1 να α με ε ε ε ε ε το ο
ο 1 να με ε το ο ο χοι ζω ω ης αι ω
νι 1 1 1 ου γε ε νω ω ω με ε θα α
π α αλ λη λου ου 1 1 1 1 1
1 1 1 α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α ♂

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῶν προτεθέντων καὶ προαγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Οπως δὲ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, δὲ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἄγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν Χάριν καὶ τὴν δωρεάν του Ἅγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ του ὁυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, δὲ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά του Κυρίου,

αίτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αίτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά του Κυρίου αίτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά του Κυρίου αίτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά του Κυρίου αίτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπί του φοβεροῦ βήματος του Χριστοῦ αίτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν

του Ἅγιου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἐαυτοὺς καὶ
ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Coί, Κύριε.

Ο τῶν ἀρρήτων καὶ ἀθεάτων Μυστηρίων
Θεός, παρ’ ὃ οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς
γνώσεως οἱ ἀπόκρυφοι, ὁ τὴν διακονίαν τῆς
Λειτουργίας ταύτης ἀποκαλύψας ἡμῖν καὶ
θέμενος ἡμᾶς τοὺς ἀμαρτωλοὺς διὰ τὴν πολλὴν
σου φιλανθρωπίαν, εἰς τὸ προσφέρειν σοι δῶρά
τε καὶ θυσίας ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
ἀμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων,
αὐτός, ἀόρατε Βασιλεῦ, ὁ ποιῶν μεγάλα καὶ
ἀνεξιχνίαστα, ἔνδοξά τε καὶ ἐξαίσια, ὃν οὐκ
ἔστιν ἀριθμός, ἐπιδε ἐφ’ ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους
δούλους σου, τοὺς τῷ ἀγίῳ σου τούτῳ
θυσιαστηρίῳ, ως τῷ Χερουβικῷ σου
παρισταμένους θρόνῳ, ἐφ’ ὃ ὁ μονογενῆς σου
Γίδος καὶ Θεὸς ἡμῶν, διὰ τῶν προκειμένων
φρικτῶν ἐπαναπαύεται Μυστηρίων. Καὶ πάσης
ἡμᾶς καὶ τὸν πιστόν σου λαὸν ἐλευθερώσας
ἀκαθαρσίας, ἀγίασον πάντων ἡμῶν τὰς ψυχὰς
καὶ τὰ σώματα, ἀγιασμῷ ἀναφαιρέτῳ, ἵνα, ἐν
καθαρῷ συνειδότι, ἀνεπαισχύντῳ προσώπῳ, καὶ

πεφωτισμένη καρδία, τῶν θείων τούτων μεταλαμβάνοντες Ἀγιασμάτων, καὶ ὑπ’ Αὐτῶν ζωοποιούμενοι, ἐνωθῶμεν αὐτῷ τῷ Χριστῷ σου, τῷ ἀληθινῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ εἰπόντι· ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ Αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, κάγῳ ἐν αὐτῷ, ὅπως ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν καὶ ἐμπεριπατοῦντος τοῦ Λόγου σου, Κύριε, γενώμεθα ναὸς τοῦ παναγίου καὶ προσκυνητοῦ σου Πνεύματος, λελυτρωμένοι πάσης διαβολικῆς μεθοδείας, ἐν πράξει, ἢ λόγῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν ἐνεργουμένης, καὶ τύχωμεν τῶν ἐπηγγελμένων ἡμῖν ἀγαθῶν, σὺν πᾶσι τοῖς Ἅγίοις σου, τοῖς ἀπ’ Αἰῶνός σοι εὔαρεστήσασιν.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν·

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ἀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τους αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

+ Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ϲοί, Κύριε.

Ο Θεός, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ εὔσπλαγχνος, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ἐπιδε εὔσπλάγχνῳ ὅμματι ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, καὶ φύλαξον αὐτόν, καὶ ἀξίωσον πάντας ἡμᾶς ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ζωοποιῶν σου τούτων Μυστηρίων. Σοὶ γὰρ τὰς ἔαυτῶν ὑπεκλίναμεν κεφαλάς, ἀπεκδεχόμενοι τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος,

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Γίοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς

ἡμῶν, ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς Βασιλείας σου, καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος, καὶ ὥδε ἡμῖν ἀοράτως συνών, καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου σου Αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

‘Ο Ιερεὺς κεκαλυμμένων δύντων τῶν Θείων Δώρων,
βαλὼν τὰς χεῖρας ὑπὸ κάτω τοῦ Ἄέρος, ἀππεταυ τοῦ
Ζωοποιοῦ Ἀρτου μετ' εὐλαβείας καὶ φόβου πολλοῦ.

Πρόσχωμεν.

Τὰ προηγιασμένα Ἅγια τοῖς Ἅγίοις.

Εἰς Ἅγιος, εἰς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμην.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος,
Ἄλληλούϊα.

ΓΕΥΣΑΣΘΕ ΚΑΙ ΙΔΕΤΕ.

ὝΧος Ἡ πα

χ π ε ευ σα α α α α α α α α α α α α
π οντες και αι αι αι 1 1 1 1 δε ε ε και

1 1 δε ε ε τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
χ π ο ο τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι 1 1

ο ο ος π α α αλ λη η η λου ου

1 1 1 α α α α α π

Σπίχος 1. χ π Ευ λο γη σω τον Κυ ρι ον εν

πα ντι και ρω π δι α πα ντος η αι νε

σις αυ του εν τω στο μα τι ι μου π

χ π οντες και αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι + ει ει ει ει δε ε ε και ει ει

δε ε ε τε ε ε ε ε ε ε χ ο ο

τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι ει ει ο ο

ος χ ι α α αλ λη η η λου ου ει ει ει

α α α α π

Σπίχος 2. Χ Εν τω Κυ ρι ω ε παι νε θη

σε ται η ψυ χη μου π α κου σα τω σαν

πρα εις και ευ φραν θη τωσαν π

π Ι ευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε π και

αι αι αι ει ει ει ει δε ε ε και ει ει

δε ε ε τε ε ε ε ε ε ε χ ο ο

τι χρη η στο ο ος   ο   Ku   ρι   1   1   0   0

ος   ḥ   α   α   αλ   λη   η   η   λου   ou   1   1   1

α   α   α   α   π^q

Σπίχος 3.   π^M
                Με γα λυ να τε τον Ku ρι ον

συν ε μοι π^q και υ ψω σω μεν το ο νο μα

αυ του π^q ε πι το αυ το π^q

π^q Γευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε π^q και

αι αι αι 1 1 1 1 δε ε ε και 1 1

δε ε ε τε ε ε ε ε ε π^q ο ο

τι χρη η στο ο ος   ο   Ku   ρι   1   1   0   0

ος   ḥ   α   α   αλ   λη   η   η   λου   ou   1   1   1

α α α α π
 Σπίχος 4. χ π μ π
 Ε ξε ζη τη σα τον Κυ ρι ον
 και ε πη κου σε μου π και εκ πα σων των
 Φλι ψε ων μου π ερ ρυ σα τοο με π
 Γευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε ε π και
 αι αι αι 1 1 1 1 δε ε ε και 1 1
 δε ε ε τε ε ε ε ε ε ε ο ο
 τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι 1 1 ο ο
 ος π α α αλ λη η η λου ου 1 1 1
 α α α α π
 Σπίχος 5. χ π μ π
 Προ σελ θε τε προς αυ τον και

φω τι σῇη τε ^π_ϙκαι τα προ σω πα υ μων ^χ_ϙου

μη κα ται σχυνθη ^π_ϙ

^Π_ϙ Γευ σα σῇε ε ε ε ε ε ε ε ε ^π_ϙ και

αι αι αι ι ι ι ι δε ε ε και ι ι

δε ε ε τε ε ε ε ε ε ε ^χ_ϙ ο ο

τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι ι ι ο ο

ος ^χ_ϙ α α αλ λη η η λου ου ι ι ι

α α α α ^π_ϙ

Σπίχος 6. ^Μ_ϙ Ουτος ο πτωχος ε κε κρα ξε

και ο Κυ ρι ος ει ση κου σεν αυ του ^π_ϙ

και εκ πα σων των θλι ψε ων αυ του ^χ_ϙ ε σω

σεν αυ τον π^π
σεν αυ τον π^π

π^π Γευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε ε και
π^π Γευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε ε και

αι αι αι 1 1 1 δε ε ε και 1 1
αι αι αι 1 1 1 δε ε ε και 1 1

δε ε ε τε ε ε ε ε ε ε και
δε ε ε τε ε ε ε ε ε ε και

τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι 1 1 0 0
τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι 1 1 0 0

ος και αλ λη η η λου ου 1 1 1
ος και αλ λη η η λου ου 1 1 1

α α α α π^π
α α α α π^π

Σπίχος 7. π^π Μ π^π Παρεμ βα λει αγ γε λος Κυ ρι
π^π Παρεμ βα λει αγ γε λος Κυ ρι

ου π^π κυ κλωτων φο βου με νων αυ τον και
ου π^π κυ κλωτων φο βου με νων αυ τον και

ρυ σε ται αυ τους π^π
ρυ σε ται αυ τους π^π

π^π Γευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε ε και
π^π Γευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε ε και

αι αι αι + ει ει ει δε ε ε και ε ε ο ο
 δε ε ε τε ε ε ε ε ε ρι ο ο
 τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι ε ε ο ο
 ος ρι α α αλ λη η η λου ου ε ε ε
 α α α α πρι

10 Φοιβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἄγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

11 Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. (διάφαλμα).

12 Δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου· φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς.

13 Τίς ἔστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωῆν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἴδεῖν ἀγαθάς;

14 Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ καὶ χείλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον.

15 Ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποίησον ἀγαθόν, ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν.

16 Ὁφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὅτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.

17 Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακὰ τοῦ ἔξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

18 Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.

19 Ἔγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμένοις τὴν καρδίαν καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει.

20 Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ὁρύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος·

21 Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν, ἐν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται.

22 Θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι.

23 Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

ГЕУСАСӨЕ КАІ ІДЕТЕ

Ιωάννου Κλαδά

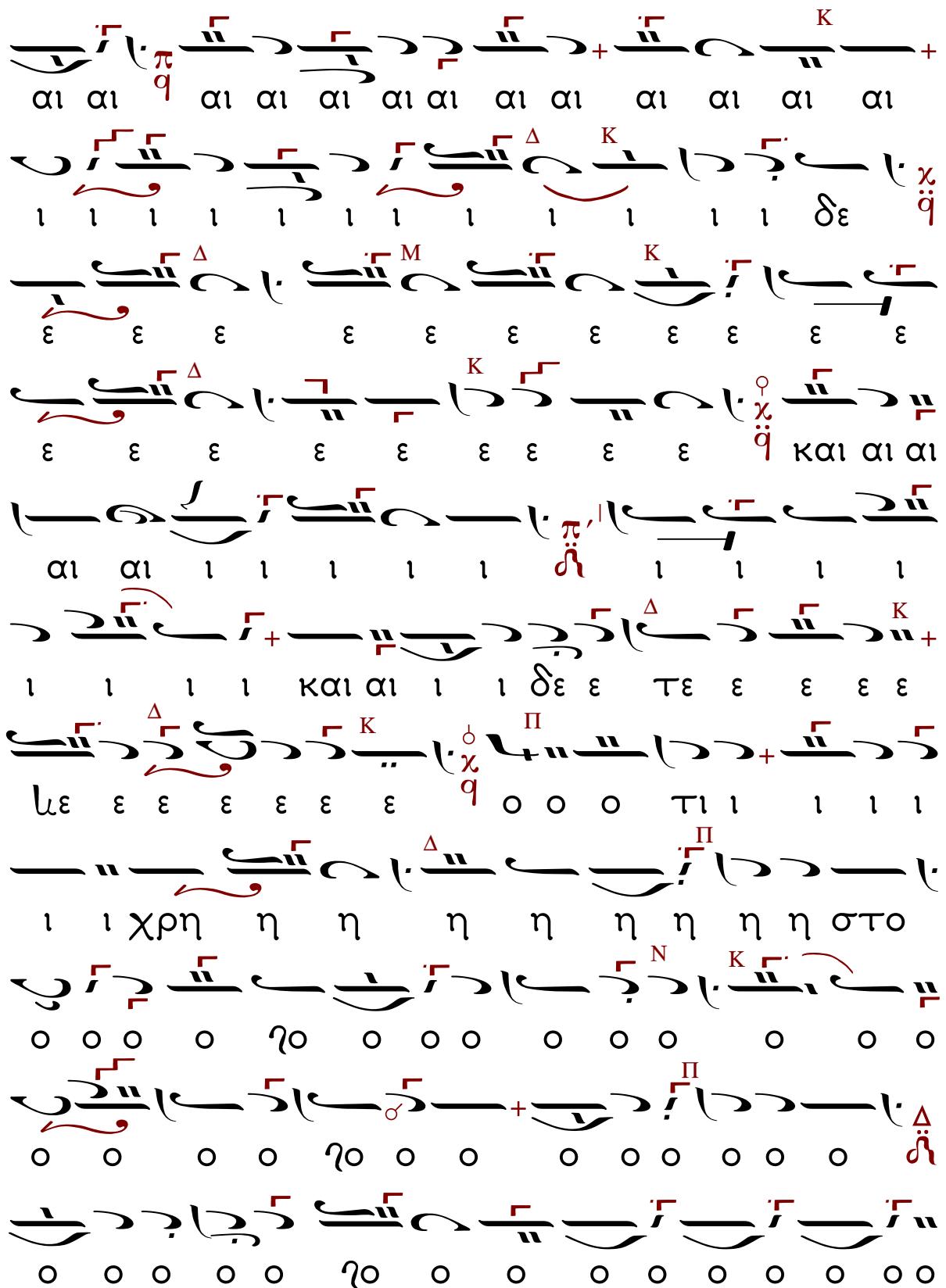
Ἡχος ἡ Τετράφωνος

The image shows a single page from an antique Greek manuscript. The page is filled with musical notation on four-line staves, each staff consisting of two horizontal lines with a vertical bar in the center. The music is written in black ink, with red ink used for various markings: red dots above some notes, red numbers (1, 2, 3) indicating note values, and red letters placed above certain notes or groups of notes. Below the staves, there is a column of text in a formal Gothic script, likely a liturgical language. The text includes several names such as Καί αι, Χρη, Στο, Κυ, Αλ, and Λου, along with other words like δε, τε, εις, καε, χρη, στο, γο, ρι, α, αλ, λη, η, λου. Red numbers and letters are also interspersed within the text, corresponding to the musical markings above them.

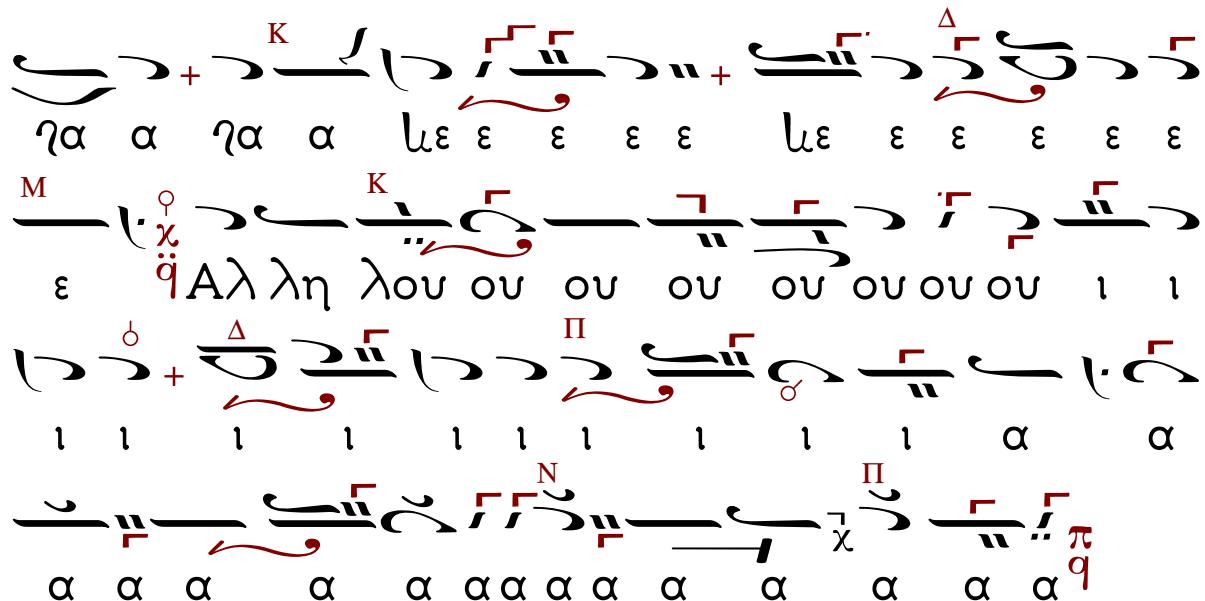
ΓΕΥΣΑCΟE Καὶ ΙΔΕΤE

Διασκευή Θρασύβουλου Σταύρισα.

$$\tilde{H}\chi^{o\varsigma}\overset{\circ}{q} \longrightarrow J K^{\circ}_{\varepsilon}$$

ΚΟΙΝΩΝΙΑ τῶν ΠΙΣΤΩΝ.

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἄμην, Ἄμην, Ἄμην. Εὐλογημένος ὁ Ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος, Ἀλληλούϊα.

‘Οταν τελειώσῃ ἡ μετάληψις τῶν πστῶν, ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν, ἐκφωνεῖ μεγαλοφώνως:

Сῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαὸν Σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

‘Ο χορὸς Φάλλει
(ἀνπὶ τοῦ “Εἴδομεν τὸ φῶς”), τὸ ἔξῆς:
Ὕχος πατέρα Δι

Ἐγενόμη σωτήρ τον Κυρίον εν παντὶ^Δ
καὶ καὶ βρούσθη από τοὺς οὐρανούς αἱ νεανίσκαι εν
τῷ στόματι ματιμού⁶ αρτον οὐρανού νιον
καὶ ποτηρίον ζωὴς γενέσα σήμερον
δε τε ο τιχρηστός ο Κυρίος⁶ Αλληλουϊα
καὶ α Αλληλουϊα καὶ α Αλληλουϊα καὶ α
α α

Καὶ λαβὼν τὸ ἄγιον Ποτήριον,
κεκαλυμμένον λέγει:

Πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.
Ἄμην.

Ἄχος διά μην α μην α μην εις α
φε σιν α μαρ τι ων και εις ζω ην αι
ω ω νι ον

Πληρω θη τω το στο μα η μων
αι νε σε ως σου Κυρι ε ο πως υ μην
σωμεν την δο ο ξαν σου ο τι η ξι ω
σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συνην σου
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη

λου ου   i   α   α   α

Δ

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν ἄγιαν Πρόθεσιν,
ἀφήνει τὸ ἅγιον Ποτήριον, ἐπιστρέφει εἰς τὴν ἄγιαν
Τράπεζαν, καὶ διπλοῖ τὸ Ἀντιμήνσιον.

Ορθοί, Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἀγίων,
ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων καὶ ζωοποιῶν
φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων, ἀξίως
εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι,
ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Сοί, Κύριε.

Εὐχαριστοῦμέν σοι τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων
Θεῷ ἐπὶ πᾶσιν οἷς παρέσχου ἡμῖν ἀγαθοῖς, καὶ
ἐπὶ τῇ μεταλήψει τοῦ ἀγίου Σώματος καὶ
Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου. Καὶ δεόμεθά σου,
Δέσποτα Φιλάνθρωπε, φύλαξον ἡμᾶς ὑπὸ τὴν

σκέπην τῶν πτερύγων σου, καὶ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἐπαξίως μετέχειν τῶν ἀγιασμάτων σου, εἰς φωτισμὸν ψυχῆς καὶ σώματος, εἰς βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν.

‘Ο Ιερεύς, λαμβάνει τὸ ἄγιον Εὐαγγέλιον, ποιεῖ δι’ Αὐτοῦ Σταυρὸν καὶ ἀποθήσιν αὐτὸ ἐπὶ τοῦ διπλωθέντος ἥδη Ἀνπρηνσίου.

“Οτι σὺ εὶς ὁ ἀγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον.

(Στὰς πρὸ τῆς Δεσποπιᾶς εἰκόνος τοῦ Χριστοῦ)

Δέσποτα Παντοκράτορ, ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας, ὁ διὰ τὴν ἀφατόν σου πρόνοιαν καὶ πολλὴν ἀγαθότητα, ἀγαγῶν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, πρὸς καθαρισμὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς ἔγκράτειαν παθῶν, πρὸς ἐλπίδα ἀναστάσεως, ὁ

διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν πλάκας χειρίσας τὰ θεοχάρακτα γράμματα τῷ θεράποντί σου Μωσεῖ, παράσχου καὶ ἡμῖν, Ἀγαθέ, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνίσασθαι, τὸν δρόμον τῆς νηστείας ἐκτελέσαι, τὴν πίστιν ἀδιαίρετον τηρῆσαι, τὰς κεφαλὰς τῶν ἀοράτων δρακόντων συνθλάσαι, νικητάς τε τῆς ἀμαρτίας ἀναφανῆναι, καὶ ἀκατακρίτως φθάσαι προσκυνῆσαι καὶ τὴν ἀγίαν Ἀνάστασιν. "Οτι ηὐλόγηται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος. (3 χῦμα)

Ο δὲ Ἱερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν ἀγίαν Πρόθεσιν καὶ ἀναγινώσκει τὴν εὐχὴν ταύτην.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαγῶν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, καὶ κοινωνοὺς ἡμᾶς ποιήσας τῶν φρικτῶν σου Μυστηρίων, σύναψον τῇ λογικῇ σου ποίμνῃ, καὶ κληρονόμους ἀνάδειξον τῆς Βασιλείας σου, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

+ **Ε**ὐλογία Κυρίου καὶ ἐλεος ἐλθοι ἐφ'
ἡμᾶς, τῇ Αὐτοῦ θείᾳ Χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ,
πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἀμήν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ.

Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν,
δόξα σοι.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς
πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου
ἀγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ
ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἵκεσίαις τοῦ
τιμίου, ἐνδόξου προφήτου, Προδρόμου καὶ
Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ
καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν Ὁσίων καὶ
θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (**τοῦ ἀγίου τοῦ Ναοῦ**), τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων
Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, (**τοῦ Ἅγιου τῆς ἡμέρας**) καὶ
πάντων τῶν Ἅγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς
ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος.

Κατὰ δὲ τὴν διάρκειαν τῆς ἀναγνώσεως τῶν Ψαλμῶν ὁ

·Ιερεὺς διανέμει τὸ Ἀνπίδωρον.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΓ' (33).

Εύλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ
παντὸς ἡ αἶνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου, Ἐν
τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχή μου,
ἀκουσάτωσαν πραεῖς, καὶ εὐφρανθήτωσαν.
Μεγαλύνατε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ
ύψωσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό.
Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ
ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με.
Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ
πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῇ. Οὗτος ὁ
πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν
αὐτοῦ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ
ἔσωσεν αὐτόν. Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου
κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ὁρύσεται
αὐτούς. Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ
Κύριος, μακάριος ἀνήρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' Αὐτόν,
φοβήθητε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγιοι αὐτοῦ,
ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.
Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ
ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται
παντὸς ἀγαθοῦ. Δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου,
φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς. Τὶς ἔστιν

άνθρωπος δὲ θέλων ζωήν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἵδεῖν ἀγαθάς; Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χείλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον. Ὅτιον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποίησον ἀγαθόν, ζήτησον εἰρήνην, καὶ δίωξον αὐτήν. Ὁφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὥτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν. Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά, τοῦ ἔξιλοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. Ἐκέραξαν οἱ δίκαιοι καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς. Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμένοις τὴν καρδίαν καὶ τοὺς ταπεινούς τῷ πνεύματι σώσει. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ὁρύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος, φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὄστα αὐτῶν, ἐν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται, θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι. Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΔ' (144).

‘Ψώσω σε, ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεύς μου καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ

εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας. Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δύναμιν σου ἀπαγγελοῦσι. Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἀγιωσύνης σου λαλήσουσι, καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγήσονται. Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἔροῦσι, καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγήσονται. Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἔξερεύξονται, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται. Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος. Χρηστὸς ὁ Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε. Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἔροῦσι, καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου. Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις

αύτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὅποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας τούς κατερραγμένους. Οἱ ὁφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, καὶ σὺ δίδεις τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὔκαιρίᾳ. Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾶς πᾶν ζῶον εὔδοκίας. Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ, θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται, καὶ σώσει αὐτούς, φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἔξολοθρεύσει. Αἴνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλογείτω πᾶσα σάρξ τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Δι' Εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον
ἡμᾶς.

Ἀμήν.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαφηλίδη

Ιεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.